

ærede Ordfører oplyste, da han indbragte Lovforslaget, at det var 100,000 Rd. af 940,000 Rd., som Statskassen mistede ved denne Lov. Det er vel ikke nogen stor Sum, men naar man lægger Mærke til, at dette Forslag, som sagt, i Gjennemsnit vil komme de to Femtedele af de Afgiftspligtige til Gode, saa bliver det rigtignok noget Mere. Egeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds skal jeg bemærke, at, naar han antog, at Fritagelsen vilde falde meget forskjelligt over hele Landet, saa gjælder dette i alt Fald ikke for Landets Bedkommende, thi vi se, at f. Ex. Viborg og Hølbæl Amt, Amter fra to forskjellige Egne i Landet, faae forholdsvis stor Nytte af Loven, nemlig to Femtedele svarende til 9, 10 a 11 pCt.; det, som han mente, kan altsaa i alt Fald kun gjælde i ganske enkelte Tilfælde. Jeg har imidlertid Grund til at tro, at Forslaget vil komme endnu Flere til Gode; thi, som bekjendt, er det, hvorpaa Beregningen hviler, grundet paa, at Fritagelsen for Leilighederne paa Landet var indskrænket til kun at gjælde for 100 Kvadratalen, men dette er jo her sat op til 120 Kvadratalen. Ikke desto mindre tror jeg dog ikke, at selve Indtagten vil blive mindre for Statskassen, thi den høitagtede Finantsminister har lagt 4 pCt. til for Landets Bedkommende, støttende sig til, at der var mange Familier, som boede i det samme Hus, hvem Fritagelsen ogsaa tillige vilde komme til Gode, og som han ikke har kunnet tage med i sin Beregning, men jeg tror i alt Fald, at det Beløb af 4 pCt., som han har sat, er for høit. Jeg tør antage, at Forholdet vil være det, at omtrent en Niendedel af Bygningsafgiften tabes. Jeg havde ønsket at vide, — og det er navnlig dette, hvorom jeg kunde ønske at høre den høitagtede Finantsministers Mening — om man ikke f. Ex. kunde gaa dertil at tage Hensyn ikke til det enkelte Steds Brandassurancesum, men til den Behovsleiligheds Assurancesum, som Bedkommende har. Jeg skal oplyse dette ved et Exempel. Naar der saaledes f. Ex. bor 3 til 4 Familier i eet Sted, og dette Assurancesum er 10 til 1200 Rd., saa kan dette Lovforslag ikke komme de Famili-

ler, som bo deri, til Gode, i alt Fald ikke i Kraft af Assurancesummen. Jeg vilde derfor ønske, at der i Loven kunde optages en Bestemmelse om, at i saadanne Tilfælde kun en forholdsvis Del af Assurancesummen skulde lægges til Grund for Bygningsafgiftens Beregning. Det vilde være et stort Fremskridt, thi deraf vilde følge, at de 4 Familier, der bo i samme Sted, kunde blive fri for Bygningsafgift, men jeg veed, som sagt, ikke, om den høitagtede Finantsminister er til Sinds at gaa saa vidt, og jeg kan derfor ikke sige, om jeg vil stille Endringer i saa Henseende. Hvis man imidlertid mener, at Forargelsen over Bygningsafgiften vil falde bort ved dette Lovforslag, saa tager man sandelig meget feil, thi jeg kan gjerne sige, at det Meste af Forargelsen vil blive tilbage. Derfor sagde jeg ogsaa ved Forhandlingernes Begyndelse, at dette Forslag kun var et lille Skridt paa Veien, som jeg ikke vilde undlade at gjøre. Det Forargelige ved Bygningsafgiften bestaar nemlig unegtelig deri, at ikke alene Folk, der drive samme Haandtering i de forskjellige Kommuner, snart tages med, snart ikke — i samme Kommuner tages de med, i andre ikke —, men at det ogsaa sker i de samme Kommuner, at Nogle af dem, der drive samme Haandtering, tages med, og Andre ikke. Jeg vil derfor henstille til den høitagtede Finantsminister, om han ikke i det Mindste kunde paabyde, — thi som bekjendt skal Sogneraadet to Gange om Aaret, jeg tror inden Udgangen af Januar og Jult Maaned, sende Indberetning om de Afgiftspligtige — at disse Lister skulde ligge til Eftersyn i Kommunerne, saa at der i det Mindste kunde gjøres Indsigelser til selve Sogneraadet, og dette selv kunde afgjøre, hvorpådt disse vare berettigede (Afbrydelse); ja, det er muligt, at det ikke kan gaa, men saa er der en anden Udvei, og det er den, at Finantsministeren — hvad jeg troede, han havde gjort, strax efter at Forespørgslen om denne Sag var kommen frem ifjor — kunde udgive et nyt Cirkulære om, hvad der er fri Næring; thi som bekjendt staar Cirkulæret af 20de Oktober, 1868 — og det er det Enefte, hvorefter Sogneraadet har at gaa frem — endnu ved Magt, og